

ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಇರು...

ಜನಾರ್ದನ ಸ್ವಾಮಿ

ಇತ್ತು ಮತ್ತು ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮೂರು ದಿನಗಳ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ದೇಶ-ವಿದೇಶಗಳ ಕನ್ನಡಿಗರು ಭಾಗಿಯಾಗಿ ಸಂಭ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 25 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ 25 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಹಾಗೂ ಜಗತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದೆ.

ಇವತ್ತು ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಉತ್ತಮ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಅದು ತಮಿಳು, ಮಲೆಯಾಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ನಾವು ಕನ್ನಡಿಗರು ತುಂಬಾ ಗ್ರೇಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೋರೇಟರ್ಸ್ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕಂಫರ್ಟ್‌ಜೋನ್ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬರುವಂಥವರಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಹುಡುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂಥವರಲ್ಲ. ದೇವರು ನಮಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಹೀಗೆ ಆಗಿರಬಹುದು ಅಂತ ಅನಿಸುತ್ತೆ ಅಲ್ಲಾ? ಇನಫರ್ಮೇಷನ್ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಮಾಡಿದ ಸಾಧನೆ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿ ತರುವಂಥದ್ದು. ಈ ಅಚ್ಚರಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಂದ್ರೆ ಹೊರಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ 'ನಾನು ಕನ್ನಡಿಗ' ಅಂತ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ ಗೊತ್ತಾಗದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ, 'ಐ ಯಮ್ Bangalorian ಅಂದ್ರೆ ಓಹೋ ಅಂತ ಉದ್ಧರಿಸುವಷ್ಟು ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಫೇಮಸ್ ಬೆಂಗಳೂರು. ಹೀಗಾಗಿ, Bangalorian ಅಂದರೆ ಬೇಗ ಗೊತ್ತಾಗಿಬಿಡುತ್ತೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಗೊತ್ತಿರುವುದು ಕೂಡ ಹೊರ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಂಪನಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಮೂಲಕ. ಹೈ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಜತೆ ಸಂಪರ್ಕ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹಾಲಿವುಡ್‌ಗೆ ಕೌಂಟರ್‌ಪಾರ್ಟ್ ಬಾಲಿವುಡ್ ಅಂತ ಬಾಂಬೆ ಫೇಮಸ್. ಅದೇ ರೀತಿ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿಯಿಂದಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಫೇಮಸ್.

ಹೊರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 85ರಷ್ಟು ಜನ ಕನ್ನಡಿಗ ಅಂತ ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡ್ತಾರೆ. ಇದು ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ, ಆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರು ಭಾರತೀಯರು ಅಂತ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ಎನಿಸಿ ಕನ್ನಡಿಗ, ತಮಿಳು, ಮಲೆಯಾಳಿ ಅಂತ ಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯೂ ಅವರಿಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ 'ವಾಹ್' ಅಂತ ನಮ್ಮ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡಿಗರು ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ತೆರಳುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟ್ರೆಂಡ್ ಕಾಣಬಹುದು. ಕೇರಳದವರು ತುಂಬಾ ಜನ ದುಬೈಗೆ ಹೋಗುವುದು ಒಂದು ಟ್ರೆಂಡ್. ತಮಿಳುಗರು ಮಲೇಶಿಯಾ, ಶ್ರೀಲಂಕಾಗೆ ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡಿಗರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದು ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ. ಹೀಗೆ ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಲೇಬರ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಆಗಿ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವಿದ್ದಾಗ ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಹೋಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಜಾಸ್ತಿ. ಹೀಗಾಗಿ, ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಅಕಾಡೆಮಿಕ್ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಅವರನ್ನು ಕ್ರೀಮ್ ಆಫ್ ದಿ ಸೊಸೈಟಿ ಅಂತ ಕರೆಯಬಹುದು.

ಗೂಡು ಸೇರಿದ ಹಕ್ಕಿ

ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ. ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಓದು, ಬರಹ, ಕಾರ್ಟೂನ್, ಅಲೆದಾಟ ಹೀಗಿದ್ದ ಜನಾರ್ದನ ಸ್ವಾಮಿ (ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವವರು) ಅವರನ್ನು ತಾಯ್ನಾಡು ಸೆಳೆಯಿತು. ಭಾರತಕ್ಕೆ ವಾಪಸಾದರು. ಅನಂತರ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಲೋಕಸಭಾ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿ ಗೆದ್ದರು.

ಜನಾರ್ದನ ಸ್ವಾಮಿ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು. ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿವರೆಗೆ ಓದಿದ್ದು ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ. ದಾವಣಗೆರೆ ಬಿಡಿಟಿ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪದವಿ ಹಾಗೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಇಂಡಿಯನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಸೈನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ಟರ್ ಡಿಗ್ರಿ ಪಡೆದರು. ಉದ್ಯೋಗ ಅರಸಿ ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ತೆರಳಿದ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಡಿಸೈನ್ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಚಿಪ್ ಡಿಸೈನ್ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾದ ಕನ್ನಡ ಮ್ಯಾಗಜೀನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿದ್ದರು. ತಾಂತ್ರಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಕೈಯೊಡ್ಡಿ ನಿಲ್ಲುವ ಸ್ಥಿತಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ, ನಾನು ಅಮೆರಿಕದ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇದು ಸರಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ದೇಶಕ್ಕೆ ವಾಪಸ್ ಬಂದೆ. ರಾಜಕಾರಣಿಗಳನ್ನು ಬೈಯುವ ಬದಲಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದು ಉತ್ತಮ ಅಂತ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ರಾಜಕಾರಣ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ ಅಂತಾರೆ ಜನಾರ್ದನ ಸ್ವಾಮಿ.

ಹೊರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ತವರು ಮನೆ, ಕೊಟ್ಟ ಮನೆ ಎರಡನ್ನೂ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಮಾಡುವ ಜಾಣತನ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಲೂಸಿಂಗ್ ಬ್ಯಾಟಲ್ ಅಂತ ಹೇಳಬಹುದು. ಮೊದಲ ತಲೆಮಾರಿನವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಆಟಾಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಂತ ಸಹಜವಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಅನುಭವದ ಪ್ರಕಾರ, ಮೊದಲ ತಲೆಮಾರು ಶೇ.50ರಷ್ಟು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಭಾಷೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ, ಎರಡನೇ ತಲೆಮಾರು ಶೇ.20ರಷ್ಟು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಭಾಷೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮೂರನೇ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಭಾಷೆಯನ್ನು ಶೇಕಡ 5ರಷ್ಟು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಸ್ಥಳೀಯರ ಜತೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮೊದಲ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಎರಡು, ಮೂರನೇ ತಲೆಮಾರಿನವರು ಬಹುತೇಕ ಮಂದಿ ಸ್ಥಳೀಯರ ಜತೆ ನಿಕಟ ಬಾಂಧವ್ಯ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪೀಳಿಗೆ ಯವರಿಗೆ ತವರೂರಿನ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಂಬಂಧ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಸಹಜ ಕೂಡ.

ಇನ್ನು ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ದುಬೈನಲ್ಲಿ ಹೋಟೆಲ್, ವ್ಯಾಪಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಮೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ತಾಂತ್ರಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಕ್ರಾಂತಿ ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ದಾರಿಯಾಯಿತು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು. ಅನಿವಾಸಿ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಬಹುಪಾಲು ಮಂದಿಗೆ ವಾಪಸ್ ತವರಿಗೆ ಬಂದು ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ತುಡಿತ ಇದೆ. ಆದರೆ, ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಉತ್ತರ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ ಎಂಬ ವಾದವೂ ಇದೆ. ಎಷ್ಟೇ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿದರೂ ಕೊನೆಗೆ ಇದು ನಮಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕೈಚೆಲ್ಲುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ, ಹೀಗೆ ಪಲಾಯನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಅವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಇತ್ತು. ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಬೆನ್ನು ತೋರಿಸಬಾರದು. ಮುಖಾಮುಖಿ ಆಗಬೇಕು. ಆದರೆ, ಅಲ್ಲಿನ ರನ್ನಿಂಗ್ ರೇಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾವು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಆಚೀಚೆ ನೋಡಲಾಗದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ನೋಡಿದರೆ ಓಟದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದು ಬಿಡುವ ಅಪಾಯ ಇದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಟೈಂ ಕೊಡಲು ಅನೇಕರಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ತವರೂರಿನ ಸೇವೆಗೆ ಬಹುತೇಕರಲ್ಲಿ ಅಭಿಲಾಷೆ ಇದೆ. ಆದರೆ, ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಸಂಸಾರ, ವೃತ್ತಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಹೋರಾಟವೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವಾಗ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇಲ್ಲಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೂ ಅಷ್ಟೆ. ಅನಿವಾಸಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಂದ ಏನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನಿವಾಸಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೂ ಇಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮನಸ್ಸಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಚಿಂತನೆಗಳು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಲು ಕಷ್ಟ ಇಲ್ಲ.

(ನಿರೂಪಣೆ : ಕೂಡಲಿ ಗುರುರಾಜ)